VYDÁVÁ OBEC ČIMELICE - DISTRIBUCE ZDARMA

Čimelický zpravodaj

číslo 6 | LISTOPAD A PROSINEC

STR. 4 Úmrtí Karla Schwarzenberga

STR. 10 Halloween v ZŠ Čimelice

STR. 13 Brambořík

Obsah

Slovo starostky 3

Naši jubilanti 4
Opustili nás 4
Úmrtí K. Schwarzenberga 4
Info k poplatku za psa 5
Poděkování technickým zaměstnancům 5
Kulturní místnost v Krsicích 5

DĚNÍ V OBCI
Předvánoční koncert v kostele 6
Lampionový průvod 6
První adventní víkend 6
Oznámení OÚ 7
Štědrovečerní setkání 7
Nabídka práce 7
Háčkovaný betlém J. Lopatové 8

ŠKOLA A ŠKOLKA
Dění ve školce 9
Dění ve škole 11
Fotbalový turnaj 11
Halloween 11
Memoriál Bedřicha Šupčíka 11
Florbal v Písku 12
Druháci v knihovně 12
Výlet do světelného parku 13
Žáci ZŠ Čimelice v domovu Rakovice 13

DŮM A ZAHRADA
Nejznámější vánoční květiny 14
Brambořík 14

RADY A RECEPTY
Vánoce, Vánoce .. 15
Medový krémeš 15
Zákusek s božskou chutí 15
Pudinkové kostky 15
Kokosový koláč s krémovou náplní 16

ZAJÍMAVOSTI
Z pera čimelického autora
Dvůr 17

KULTURA
Divadlo Klika 19

TVŮRCI ČIMELICKÉHO ZPRAVODAJE

ŠÉFREDAKTOR
Šárka Hrdličková

KOREKTURA
Tereza Dragounová

GRAFIKA, DESIGN ZPRAVODAJE
Tereza Dragounová

AUTOR TITULNÍ FOTOGRAFIE
Šárka Hrdličková

KOORDINACE
Hana Chvalová
Jiřina Červenková
Marie Vávrová

INZERCE, REKLAMACE, EXPEDICE
Vladimír Bouček

PŘISPĚLI
Šárka Hrdličková
Jindřiška Lopatová
Jana Veselá
Vladislav Linhart
Martina Polívková
Marcela Pouchová
Olga Vilímová
Žáci ZŠ
Marie Vávrová
Jan Šindelář
Hana Chvalová
František Hemala

TISKARNA VAN druck

pixabay

VYDAVATEL
OBEC ČIMELICE

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,
letošní rok jde do finále, Vánoce klepou na dveře a nový rok 2024 je za nimi. To nejdůležitější, co bych ráda udělala je, že **chci poděkovat** všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili do chodu obce a pomohli. Děkuji zaměstnancům obecního úřadu, velmi děkuji technickým zaměstnancům, kteří se starají o vzhled obce, zajišťují údržbu a opravy a skutečně přišlo mnoho hezkých reakcí z řad občanů, děkuji zastupitelům a pracovníkům komisí a výborů. Také bych chtěla poděkovat všem, kdo s obcí spolupracují na nejrůznějších akcích jako je kácení stromů, vedení NN a VN, opravách kanalizace a vodovodu a silniční sítě, opravy komunikací,... Chtěla bych poděkovat všem spoluobčanům, kteří se aktivně zapojili či nás podpořili.

Spousty věcí se nám podařilo – uskutečnili jsme a podpořili kulturní akce pro děti i dospělé, vybavili jsme kulturní místnost SDH Krsice, zrekonstruovali jsme umývárky v MŠ, ve škole financovali třetí tepelný okruh včetně nových kotlů, nové zábradlí po obou stranách hlavní silnice, hřbitovní živý plot má novou fasonu a obecní mobiliář je zrekonstruovaný, na zdravotním středisku jsou nové chodby a sociální zařízení pro ZTP. Jednou z největších akcí je kompletní výměna oken a dveří na sportovní hale za pomoci dotačního titulu.

Do toho příštího roku jsme si naplánovali základní priority - realizaci stavby zcela nového veřejného osvětlení v Čimelicích za pomoci dotačního titulu, zahájení opravných prací na mostě v Čimelicích a Krsicích, zakoupení nádrže na síran k ČOV, kompletní výměnu oken na bytovém domě v Krsicích 45 za pomoci dotačního titulu, zahájení oprav klíčových úseků kanalizace včetně úpravy povrchů komunikací, rekonstrukce dalších umývárek v MŠ a postupná výměna oken tamtéž. To jsou ty největší akce, které plánujeme. Chtěli bychom opět podpořit kulturní a společenské akce v obecní režii a v režii místních spolků.

Velmi ráda se s Vámi setkám na obci či kdekoliv jinde i v tom následujícím roce. I když jsem neuvolněná starostka, a kvůli tomu slýchám občas kritiku, jsem tu pro Vás na obecním úřadu každý den od 13hodin. Například občané části Větrov ví, že jsem k dispozici klidně v sobotu nebo v neděli, protože zkrátka jindy nemají čas na jednání s úřady. K tomu ještě připočítejme všechny prázdniny. V té době pracuji v kanceláři od rána od sedmi hodin. A pokud se přeci jen obáváte, že mě nezastihnete, pak je jistotou schůzka domluvená na mém telefonním čísle 602 618 005. Těším se na setkání.

Závěrem bych nám všem chtěla popřát klidné svátky, hlavně to zdravíčko, spousty pohody a lásky!

Mgr. Šárka Hrdličková

Redakce si vyhrazuje právo odmítnutí, výběru a úpravy zaslaných příspěvků.
Nevyžádané fotografie a příspěvky se nevrací.

Časopis vyšel dne: 20. 12. 23 **Uzávěrka příštího čísla:** 10. 02. 23

Naši jubilanti

V listopadu slavili:
pan Vladimír Králíček 60 let,
paní Marie Koubková 70 let,
paní Jaroslava Vaněčková 80 let,
pan Miloslav Břehovský 80 let,
paní Jindřiška Lopatová 80 let.

V prosinci slaví:
paní Marie Žižkovská 60 let,
paní Jiřina Malířská, pan Vladimír Ježek 80 let,
paní Vlasta Kadlecová 90 let,
pan Jaroslav Cvrk 96 let.

Milí Štíři a Střelci,
ať je podzim nebo zima,
vždycky někdo slaví,
tak přejeme všem hlavně pevné zdraví.
Přátelé, co jen nefňukají,
vždy pomocnou ruku dají.
Přejeme pohodu a štěstí dost a každý den jen pro radost.

Jindřiška Lopatová

Opustili nás

V říjnu krátce po svých 85. narozeninách zemřel po delší nemoci pan Stanislav Pšeja. V Čimelicích žil jen krátce. V říjnu zcela nečekaně a doma ve svém domečku zemřel pan Tomáš Sacher. Bylo mu 71 let. Člověk mívá plno plánů, ale některé už si splnit nestihne.

Úmrtí Karla Schwarzenberga

V neděli 12. listopadu zemřel Karel Schwarzenberg. Tato smutnou zprávu jsme přijali z Vídně, kde skonal. V Čimelicích na něj zavzpomínal ještě téhož dne otec František při pravidelné nedělní mši. Ve středu 15. 11. se konala mše k uctění památky Karla Schwarzenberga. Kostel byl zaplněn do posledního místečka. Mši vedl pan farář Košatka a pan farář Hemala. Za varhany usedl českokrumlovský varhaník Jiří Emmer. Při vstupu se občané mohli zapsat do kondolenční knihy a mnoho jich tuto možnost využilo. O své vzpomínky se s námi rozdělila i paní Valová. Tuto mši zdokumentovala TV Nova, TV Prima, ČT a Český rozhlas. V prosinci bylo možné se zúčastnit rozloučení a mše na několika dalších místech.

Myšlenky tvoří
Jindřiška Lopatová

Když bolest sevře srdce ze všech stran,
platíme životu svou daň.
Vyplakat slzy, pak se usmát zas,
bývá čas radosti, čas ztrát.
Umět přijímat životní rány,
zahojí se bolestné šrámy.
Neklást odporu překážkám života,
láska umí vše rozmotat.
Po bouři vždycky vyjde sluníčko,
bolest trvá jen kratičko.
Vysílat zlo? Pak vrátí se k nám zpět.
Proč nenávidět, závidět?
Je snažší darovat dobra hrstku,
dostanem zpátky plnou misku.
Božím zákonům nechceme rozumět,
proto plný bolesti je svět.
Myšlenky dobra umí dobro tvořit,
zlé myšlenky znají jen bořit
Myšlenky lásky nikdo neporazí,
ty zlé každého tvůrce srazí.
Myšlenky jsou tou nejmocnější zbraní,
buď ochrání anebo zraní.

Mgr. Šárka Hrdličková

Informace k poplatku ze psa za rok 2024

Vážení majitelé čtyřnohých miláčků, prosím věnujte pár minut k přečtení této pro Vás důležité informace. Sazba poplatku pro rok 2024 zůstává stejná (dle Obecně závazné vyhlášky) tzn.:

a)	za jednoho psa	200,--
b)	za druhého a každého dalšího psa téhož majitele	300,--
c)	za psa, jehož majitelem je osoba starší (v daném roce) 65 let	100,--
d)	za druhého a každého dalšího psa téhož majitele	150,--

Splatnost poplatku je nejpozději do 28.2. příslušného kalendářního roku.

Od poplatku je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, osoba, která je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P, osoba provozující útulek pro zvířata, držitel psa s loveckými zkouškami, držitel psa na dobu 1 roku, že získal psa z útulku a držitel psa starší 65 let, který žije sám a s nikým nesdílí společnou domácnost.

Poplatek se platí za psy starší 3 měsíců. Kdo zapomněl pejska přihlásit a zaplatit, nebo ten, komu pejsek pošel, ať ihned tuto změnu ohlásí. Veškeré změny mají ohlašovací povinnost 15 dnů.

Pro rok 2024 nebudou zasílány složenky. Tato informace bude dostupná na elektronické úřední desce, ve vývěsce a na webových stránkách obce. Každý si může výši svého poplatku ověřit telefonicky nebo e-mailem v účtárně obecního úřadu – telefon 382 228 583, e-mail: uctarna@cimelice.cz.

Platbu prosím uhraďte nejdříve **2.1.2024** převodem na účet číslo **2528271/0100** a **specifický symbol uveďte číslo popisné vašeho trvalého bydliště**. Další možnost platby je hotově v pokladně obecního úřadu, v úřední dny (PO, ST, PÁ). Kdo by potřeboval složenku, na požádání bude zaslána.

Poděkování našim technickým zaměstnancům

První prosincový víkend pro nás připravil neobvyklou nadílku. Sněhu totiž za 24 hodin napadlo nevídaně. Takové závěje jsme neviděli už léta. V sobotu 2. prosince bylo sněhu tolik, že auta jsme hledali jen těžko a pohled z okna byl jako pohled na Sněžku… Přesto naši techničtí zaměstnanci vyrazili ráno v pět hodin a začali odhrnovat sníh z chodníku a vedlejších komunikací. Zatímco v okolních vesnicích a v Písku se ještě do úklidu nikdo nezapojil (a to vím zcela určitě), naši už vyrazili do boje s kalamitou. A za to jim patří obdiv a díky! I když u vás v ulici nebyli hned ráno, zcela jistě se dostavili velmi brzy.

Děkujeme moc pánům Froňkovi, Ševčíkovi, Zemanovi a Válkovi za jejich neuvěřitelné nasazení!

Kulturní místnost v Krsicích

Letošní rok přinesl dárek také do Krsic. Kulturní místnost dostala nový nábytek – židle a stoly. Vše je hojně využíváno, protože v Krsicích to žije. A hlavně nábytek, který tam byl, byl opravdu retro retro a velmi poničený. Mezi nejhezčí a pravidelné akce patří oslava MDŽ, Velikonoce, Májka, pouť a všechny důležité oslavy. Tak ať dobře slouží.

Mgr. Šárka Hrdličková

Dění v obci

Předvánoční koncert v kostele

V neděli 26. 11. se konal předvánoční koncert v kostele. Organizoval ho dirigent Virtuosi di Praga Oldřich Vlček společně s naší obcí. Na housle zahrál Oldřich Vlček, Eliška Klímová, Johanka Klímová, na varhany Jiří Emmer a zazpívaly Dagmar Drechslerová, Minyoung Park a Johanka Klímová. První skladbu zahrál Jiří Emmer na nově opravené varhany. Zaposlouchali jsme se do skladeb Georga Friedricha Händela, J.S.Bacha, Adama Michny z Otradovic, Giacoma Pucciniho a dalších barokních umělců. V závěru koncertu jsme si všichni společně zazpívali Rolničky, rolničky. Z koncertu na posluchače dýchla předvánoční atmosféra, pohoda, klid a mír.

Mgr. Šárka Hrdličková

Lampionový průvod

První listopadovou sobotu se konal druhý lampionový průvod. Konal se v pozdějším termínu i hodině, než-li se odehrál ten loňský. Vycházeli jsme v pět hodin odpoledne, to již bylo skutečně šero. Než jsme došli k první zastávce, ke hřbitovu, byla už tma. Lampiony svítily v pruhu od hřbitova až k bráně fotbalového hřiště. U hřbitova se ozývaly tajemné zvuky a z roští vybíhalo strašidýlko. Přes silnici nás bezpečně převedli příslušníci čimelické Policie ČR. Velmi děkujeme za vstřícnost a ochotu pomoci! Jejich rozblikané majáky děti stále obdivovaly. Pak jsme pokračovali ulicemi až k dětskému hřišti u zdravotního střediska. Tam byla strašidla, která se schovávala za kontejnery a hřištěm se rozezněly děsivé zvuky. Když jsme pomalu barevně osvětlení procházeli kolem bývalého kravína, nepochopitelnou rychlostí projelo bílé pracovní auto. Snad pro pana řidiče jediná věta – dětí tam bylo spousty a vyběhnout mohlo kterékoliv. „Pane řidiči, příště nohu z plynu, prosím. Jízda o deset vteřin delší není žádná katastrofa…“ Poslední strašidelnou zastávkou byl dům za přejezdem. Tady se v poli procházel duch s lampou. A pak už rovnou na buřtíka na Hvížďalku a také na diskotéku. Věřím, že si všichni odpoledne a večer užili. Moc děkuji všem, kteří zajišťovali tuto oblíbenou akci a všem, kteří se jí zúčastnili. A bylo nás opravdu hodně

Mgr. Šárka Hrdličková

První adventní víkend

Pro první adventní víkend se spojila obec a základní škola a společně uspořádaly několik akcí. V sobotu se konala Mikulášská nadílka na Hvížďalce. Účastnila se necelá stovka dětí a spousty dospělých. Čerti a andělé přišli hned v úvodu a mezi dětmi se pohybovali celé odpoledne. Někdo se bál víc, jiný méně… Důležité bylo, aby nikdo neplakal O hudbu, soutěže a zábavu se postaral Pavel Justich se svým čertíkem. Se soumrakem přišel i Mikuláš a obdaroval všechny děti. Sympatické bylo, že se jich spousta přiznala alespoň k malému zlobení. A to je přeci správné, jinak by to ani nebyly děti… V neděli se zas všichni sešli na náměstí. Už od půl čtvrté zde zněly vánoční písně Hany Zagorové. Byl zde i obvyklý stánek s adventními věnci, které tu letos prodávala paní učitelka Karasová, Kašparová a Vladyková. Krásné adventní věnce byly prodány do jednoho. Ať Vám rozsvítí lásku, štěstí, zdraví, mír a pohodu v srdci. Ve čtyři hodiny přivítala návštěvníky paní starostka a popřála spokojený a pohodový advent. Otec František požehnal věncům a žáci ZŠ zazpívali vánoční písně. Pak si všichni ohřáli ruce a bříška vařícím punčem, svařákem nebo nealko hruškou. Vypilo se dvakrát více než vloni. K tomu si každý rád přikousl skvělé koláčky a listové šneky, které pro nás připravila paní Koliasová. V 16,45h jsme se celí promrzlí sešli o kousek dál u vánočního stromu. Žáci zazpívali koledy a strom se rozzářil novými světýlky a ozdobami. Spolu s ním také stromy u morového sloupu.

Chtěla bych poděkovat všem, kdo se na akci podíleli. Našemu skvělému obecnímu technickému a hudebnímu zázemí p. Froňkovi, Ševčíkovi, Zemanovi, Válkovi, Vaškovi, p. Koliasové a paní učitelkám. Návštěvníků bylo totiž alespoň dvakrát více než vloni a zabezpečit vše technicky a hudebně není vůbec legrace.

Mgr. Šárka Hrdličková

Oznámení

OÚ Čimelice bude uzavřen od 22.12. 2023 do 2.1.2024 z důvodů dovolené.

Štědrovečerní setkání 24.12.2023

20,15h Půlnoční troubení Fr. Pavlíčka
20,30h Půlnoční mše v kostele
20,50h Půlnoční svařáček OÚ
a malé pohoštění na náměstí

Srdečně zveme všechny, přijďte s námi pobýt!

Nabídka zaměstnání na DPP

Hledáme novou paní knihovnici do knihovny Čimelice

Vaše nabídky prosím zasílejte na

cimelice@obec.cz nebo osobně do podatelny.

Velice děkujeme za dosavadní práci paní Kadlecové, která se s láskou o naši knihovnu a čtenáře starala dlouhá léta.

Děkujeme, paní Kadlecová!

Háčkovaný betlém od paní Jindřišky Lopatové

Blíží se nejkrásnější svátek v roce vánoční svátky. Zdobíme si svoje příbytky chvojovými větvičkami, stromečky, jmelím. Pečeme cukroví a také vystavujeme betlémy jako symbol Vánoc a narození Ježíška. Jsou z nejrůznějšího materiálu. Jeden takový uháčkovala i paní Jindřiška Lopatová. Posuďte sami. Není krásný?

Jindřiška Lopatová

Dění ve školce

V listopadu jsme pro děti zajistili dvě divadélka a jedno interaktivní představení. Divadlo Gusto představilo loutkovou pohádku „KAŠPÁREK V PEKLE“ a divadlo Kos zahrálo divadelní představení pohádky „O NEPOVEDENÉM ČERTÍKOVI“.

S interaktivním programem her a písniček „KDO SI HRAJE NEZLOBÍ“ přijel do naší mateřinky Honza Krejčík. Poslední akcí měsíce listopadu bylo fotografování dětí s vánoční tematikou.

Prosinec je v naší mateřské škole už po léta ve znamení adventu. Během adventní doby seznamujeme děti s tradicemi a zvyky vánoc. Společně si vyzdobíme třídy, vyrobíme adventní věnce, pracujeme s netradičním materiálem, posloucháme a zpíváme koledy, hrajeme různé pohybové hry s mikulášskou a vánoční tematikou a předvádíme dětem některé vánoční zvyky. Na toto období se děti velmi těší.

První akcí byla mikulášská nadílka spojená s divadelním představením pohádky „JAK MELUZÍNA ZASPALA“ v podání divadla Kos z Českých Budějovic.
Další akcí byla návštěva dětí z mateřské školy na ČERTOVSKÉM REJI v základní škole.

Mateřskou školu navštívila spisovatelka dětských knih Lenka Jakešová s interaktivním programem „POHÁDKY A PÍSNIČKY LENKY JAKEŠOVÉ.“

Dále jsme zajistili VÁNOČNÍ POSEZENÍ v mateřince s programem „ZIMNÍ SKŘÍTEK VÍTÁ VÁNOCE“ pod vedením pana Jiřího Počty. Součástí odpoledne budou tvořivé dílničky rodičů s dětmi a VÁNOČNÍ JARMARK.
Nedílnou součástí adventu bude rozsvícení stromečků s nadílkou na třídách.
Pavel Justich navštíví mateřinku s hudebním programem „ČUPŘINA A MAMLÁSEK ANEB VÁNOCE TROCHU JINAK“.
Poslední akcí tohoto roku bude divadelní představení pohádky „STRACH MÁ VELKÉ OČI“ v podání žáků zkladní školy v restauraci Na Hvížďalce, které se také děti mateřinky účastní.

Autor článku a fotografií: Jana Veselá

Přejeme kupu bílých hvězdiček,
v záři dětských očiček,
při rozsvícení vánočního stromku
v tom vašem krásném domku.
Přejeme to, co lidé málo mají,
a přesto to dobře znají,
tedy štěstí, zdraví v novém roce
a hodně lásky nejen na Vánoce.

Přeje kolektiv MŠ.

Dění ve škole

Fotbalový turnaj – POHÁR FAČR 2023

Dne 18. 10. 2023 se žáci ZŠ Čimelice zúčastnili fotbalového turnaje - POHÁR FAČR. Jednalo se o okresní kolo a odehrálo se na fotbalovém hřišti v Sepekově. Turnaj je určen pro žáky 2. stupně základních škol a hraje se na celé fotbalové hřiště v počtu 11 hráčů. Žáci ZŠ Čimelice obsadili 3. místo.

Mgr. Vladislav Linhart

MEMORIÁL BEDŘICHA ŠUPČÍKA

Ve středu 25. října 2023 se žáci ZŠ Čimelice zúčastnili soutěže ve šplhu na tyči a na laně. Soutěž se konala v Mirovicích. Memoriál připomíná olympijského vítěze Bedřicha Šupčíka, který získal pro Československo zlatou medaili za šplh na laně na OH v Paříži v roce 1924. Ve šplhu na tyči a laně bojovali žáci ze ZŠ Březnice, ZŠ Čimelice, ZŠ Mirotice a ZŠ Mirovice. Soutěžilo se ve čtyřech věkových kategoriích, které byly rozděleny na dívky a chlapce. Žáci ZŠ Čimelice získali řadu medailových umístění.

Mgr. Vladislav Linhart

Halloween 2023

V úterý 31. 10. jsme společně na naší škole oslavili keltský svátek Halloween. Díky letošní deváté třídě se tradiční Halloweenská party vrátila opět ven oproti minulým ročníkům, kdy se soutěže uskutečnily ve sportovní hale. Žáci 9. třídy chtěli všem připomenout atmosféru a kouzlo této akce, kdy se areál školy promění v místo plné čarodějnic, strašidel a nejrůznějších příšer a u toho všeho mohou být přítomni i rodiče a jiní příbuzní. Pro své mladší spolužáky si připravili spoustu zajímavých soutěží a nechyběla ani Scary kitchen – Strašidelná kuchyně. Hlasovalo se o nejkrásnější kostýmy a nejlepší vydlabané dýně. V letošním roce padl rekord v počtu masek, bylo jich celkem 84. Na třetím místě skončila Anička Urychová (6. třída), která se nám představila v masce Zloby, druhá byla Sofie Prokopová (8. třída), 1. místo získal Petr Vašek (hororová Červená Karkulka – 5. třída). I vydlabané dýně se dětem letos velmi vydařily. O druhé místo se stejným počtem hlasů se dělili Adéla Polívková (9. třída) a Matyáš Lipták (5. třída). Vítězná dýně patřila Samuelovi Ulmanovi ze 4. třídy.

Počasí se vydařilo, velké poděkování patří všem žákům 9. třídy za originální soutěže a přípravu Halloweenské party a všem sponzorům, rodičům za drobné ceny do soutěží i do Scary kitchen. Děti si akci velmi užily a už se těší na další ročník.

Mgr. Martina Polívková

Florbal v Písku

Ve středu 22. listopadu 2023 se v Písku v obloukové hale konalo okresní kolo ve florbalu v kategorii chlapci 6. +7. třída. Finále se zúčastnili i chlapci ze ZŠ Čimelice. V konkurenci 7 týmů obsadili 4. místo.

Mgr. Vladislav Linart

Druháci v knihovně

Naši druháci už umí číst, a tak se přiblížil čas navštívit knihovnu v Čimelicích. Vydali jsme se tam 29. listopadu - taková zajímavější hodina čtení. Přivítala nás milá knihovnice paní Kadlecová. Děkujeme za vstřícnost, a protože po mnoha letech jako knihovnice končí, přejeme jí hodně zdraví a spokojenosti.

Děti se seznámily s tím, jak knihovna funguje a měly možnost se podívat na knížky podle svého zájmu. Dívky si prohlížely hlavně pohádky a příběhy o zvířátkách. Kluci se vrhli na naučnou literaturu. Návštěva knihovny byla příjemná a zájem dětí o knihy až překvapivý.

Autor článku a fotografií: Mgr. Marcela Pouchová

Výlet do světelného parku

Žáci, kteří navštěvují fotografický kroužek při školním klubu, se vydali 2. 12. 2023 na výlet do Světelného parku v Českých Budějovicích, aby objevovali krásu noční fotografie. Každé dítě mělo možnost zažít svůj vlastní příběh skrze objektiv fotoaparátu. Třpytící se světla, zvuky známých instrumentálních skladeb a padající sníh vytvářely pohádkové prostředí nadcházejícího adventu. Děti se s obrovským zápalem ponořily do světa kompozice, barev a kreativity. Snažily se zachytit kouzlo parku na jedinečných snímcích. Využívaly nabyté technické dovednosti a schopnost vnímat okolní svět uměleckým pohledem. Večerní setkání ve světelném parku se stalo nezapomenutelným zážitkem plným radosti, objevování a sdílení umělecké vášně.

Mgr. Olga Vilímová

Žáci ZŠ Čimelice navštívili domov Rakovice

Žáci ZŠ Čimelice navštívili v neděli 3. 12. 2023 DOMOV RAKOVICE. Přivezli adventní věnec a v rámci připraveného programu zazpívali několik vánočních písní. Pěvecký sbor ZŠ vedla paní učitelka Nikola Počtová a paní učitelka Marie Filipová. Po vystoupení žáků se slova ujal otec František, který posvětil věnec vyrobený žáky ZŠ Čimelice pro Domov Rakovice. Pohovořil o významu adventu a krátkou modlitbou setkání ukončil.

Žáci ZŠ Čimelice

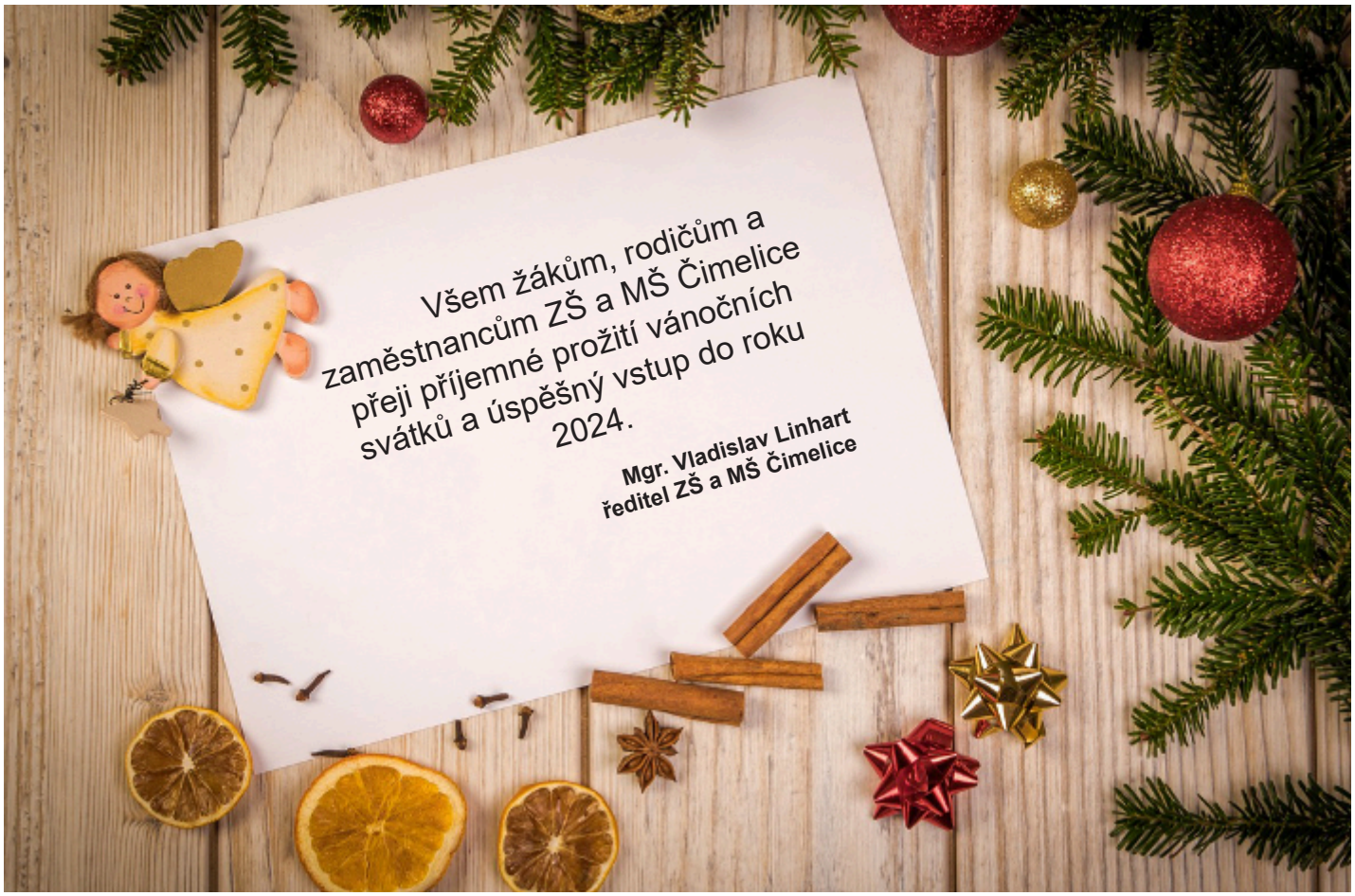

Nejznámější vánoční květiny

Brambořík (Cyclamen persicum)

Vánoční kaktusy, hvězdníky, brambořík, azalky, ... Tyto krásky kvetou právě během Adventu a na Vánoce a při správné péči budou kvést i opakovaně.
Minulý rok jsme si povídali o nejznámější tradiční vánoční květině **vánoční hvězdě (Poinsetii).**
Dnes si povíme něco o další rostlině, která zpestří krásné vánoční období. Je to tradiční **brambořík (Cyclamen persicum).** Patří do čeledi Primulaceae. Původem je ze Středozemí. Ve světě je dnes známých asi 25 druhů.
Jako hrnkové rostliny se pěstuje celá řada kultivarů, lišících se především barvou, tvarem a velikostí květů. Listy jsou dlouze řapíkaté a mají srdčitě okrouhlou čepel. Velikost i kresba listů jsou odrůdovým znakem. Květy jsou pětičetné, na dlouhých stopkách a různě zbarvené. Jsou bílé, růžové, červené, lilafialové a buď v čistých tónech, nebo s okem. Nejoblíbenější jsou odrůdy s lososově růžovými květy. Mohou být také třepenité či víceplátečné. Hlavní kvetení je od prosince do dubna.
Zakoupené kvetoucí rostliny umístíme blízko okna. Na jaře a v létě je musíme chránit před intenzivním slunečním zářením. Příliš trvalé stínění však není také vhodné. Kvetení brambořiků není závislé na délce dne.
Do bytu je lépe si každoročně opatřit novou rostlinu, ale nechají se pěstovat opakovaně i řadu let. Brambořík má rád rozptýlené světlo, spíše umístění v chladnější místnosti, menší květináč a dostatečnou zálivku
Nesmíme jej nikdy nechat přeschnout. Zálivka je v době kvetení bohatá. Vodu naléváme do misky pod květináčem. Hodinu po zálivce je nutno vodu ihned vylít. Zásadně nezaléváme do středu rostliny, protože potom vyhnívají poupata. Od začátku tvorby poupat přihnojujeme rostliny každý týden některým plným tekutým hnojivem bez obsahu vápníku. Za chladnějších teplot cca 10 až 15 stupňů Celsia pokvete velice dlouho, za vyšších teplot naopak začne odkvétat a žloutnou mu listy. Brambořík můžeme množit dělením ještě nerašících hlíz nebo semeny. Po odkvětu postupně omezujeme zálivku, aby rostliny shodily listy. Potom je necháme v zemině i s květináčem 2 až 3 měsíce v chladné místnosti nebo ve sklepě odpočinout (bez zálivky) nebo i venku někde pod stromem. V srpnu se brambořík přesadí do kypré a živinami bohaté zeminy. Jakmile hlíza začne rašit, začneme ji zalévat a umístíme zpět do místnosti. Do Vánoc nám pak znovu vykvete.
Přeji Vám krásné prožití svátků vánočních s tradičními vánočními květinami.

Ing. Han Chvalová

foto katalog Syngenta flowers

Vánoce, Vánoce…..

Každý z nás má představu o Vánocích úplně jinou. Jinak prožíváme Vánoce, když jsme malé děti, když jsme dospělí s vlastními dětmi kolem sebe, když máme vnoučata, když….

Ve své rubrice „Vaření, pečení“ jsem přemýšlela, co bych dala do tohoto čísla. Vánočku, štrúdle, drobné cukroví i nápoje jsme tu již měli. Tak se pustím do svátečných řezů a pokud máte pocit, že přiberete pár deka navíc, nic se neděje, na jaře bude dost času, kdy se s tím „poperete“.

Medový krémeš

Suroviny na těsto:

300 g hladké mouky
50 g másla
100 g moučkového cukru
1 lžička jedlé sody
1 pol. lžíce medu
2 vejce

Suroviny na náplň:

1 l mléka
3 pol. lžíce hrubé mouky
2 vanilkové pudinky
150 g moučkového cukru
250 g másla

Postup:
Vypracujeme těsto, rozdělíme na dvě části. Vyválíme. Pláty upečeme na opačné straně plechu při teplotě 180 stupňů. Pozor, pečení netrvá dlouho, tak hlídejte.

Ze surovin na krém uvaříme hustou kaši, necháme vychladnout. Vyšleháme s máslem do hladkého krému. Krém naneseme na upečený plát těsta, zakryjeme ho druhým plátem a necháme v lednici přes noc. Před podáváním posypeme moučkovým cukrem.

Zákusek s božskou chutí

Suroviny na těsto:
3 vejce
200 g cukry
100 ml oleje
250 ml mléka
250 ml horké vody
400 g hladké mouky
2 lžíce kakaa
16 g prášku do pečiva
1 lžička vanilkového cukru

Suroviny na krém:

200 g másla
200 g krupicového cukru
2 lžíce hladké mouky
2 vejce
400 ml mléka
1 lžička vanilkového cukru

Poleva:
100 g čokoláda
2 pol. lžíce slunečnicového oleje

Postup:
1.Těsto vyšleháme - vejce, cukr, šleháme, přidáme olej, mléko, vodu, šleháme, nakonec mouku s práškem do pečiva a kakaem.
2.Těsto, které vám vznikne, rozdělte na 4 stejné části.
3.První část těsta rovnoměrně rozetřete na plech s rozměrem 25 × 35 cm, který jste si vystlalo pečícím papírem.
4.Pečeme při 180 stupních asi 10 – 12 minut
5.Upečeme všechny pláty, necháme vychladnout.

Krém: Mouku, cukr smícháme v hrnci, přidáme vejce, vyšleháme, přidáme mléko a dobře promícháme, za stálého míchání uvaříme krém. Krém je hotový, když se na jeho povrchu dělají husté bubliny. Necháme vychladnout, postupně zašleháme do vyšlehaného másla. Každý plát natřeme krémem. Povrch rozetřeme čokoládou.

Pudinkové kostky se smetanovou náplní

Suroviny:

450 g polohrubé mouky
Půl balíčku prášku do pečiva
lžičku soli
120 g krystalového cukru
250 g másla
2 vejce
1 polévková lžíce smetany
Trochu nastrouhané citronové kůry

Suroviny na náplň:
8 lžic třešňové marmelády
5 lžic cukru
2 balíčky vanilkového pudinku
trochu skořice

Postup:
Cukr nechte zkaramelizovat v hrnci. Pak do něj přidejte skořici a smetanu. Nechte ji prohřát a pak ji dejte stranou. Nechte vychladnout.

Poté tuto směs smíchejte s ostatními přísadami, které patří do těsta. Těsto zpracujte rukama. Plech vyložte pečicím papírem. Těsto rozdělte na polovinu. Obě poloviny těsta rozválejte na pláty o velikosti plechu. Jeden list položte na plech.

Poté náplň smíchejte s ostatními přísadami. Vše rozetřete na plát těsta, který máte ve formě.

Přikryjte druhým plátem těsta a upečte. Pečte při 180 stupních asi 40 minut

Kokosový koláč s krémovou náplní

Suroviny na těsto:

4 vejce
5 rovných lžic kr. cukru
5 vrchovatých lžic hl. mouky
100 ml oleje
100 ml vody
1 PL kakaového prášku
1 PL rumové příchutě (volitelné)
1 bal. prášku do pečiva
1 bal. vanilkového cukru

Suroviny na náplň:

1 litr mléka
5 lžic kr. cukru
5 lžic hl. mouky
1 bal. pudinku s vanilkovou příchutí
200 g kokosové moučky
150 g másla nebo margarínu (měkké na pokojovou teplotu)

Suroviny na polevu:

200 g čokolády
4 lžíce oleje
Koláč může být i bez polevy. Povrch posypeme kokosem.

Postup:

1) Předehřejeme troubu na 200 stupňů a připravíme si plech o rozměrech 30×20 cm, který vysteleme pečícím papírem nebo vymastíme olejem a vysypeme moukou.
2) Z bílků vyšleháme tuhý sníh, do kterého postupně přidáme cukr a vanilkový cukr. Mícháme dokud se nám cukr nerozpustí. Nakonec přidáme žloutky, které mixérem smícháme s bílkovou hmotou a cukrem.
3) Do vzniklé směsi přidáme ostatní přísady, olej, vodu, rum, mouku, kakao a prášek do pečiva. Promícháme robotem,, těsto nalijeme na plech. Ihned vložíme do předehřáté trouby na cca 25 minut.
4) Pustíme se do přípravy krému. Mouku, cukr a pudink smícháme s 200 ml mléka. Nalijeme do zbytku mléka a uvaříme pudink. Přidáme máslo pokojové teploty a všechno vyšleháme mixérem.
5) Nakonec vmícháme i kokosovou moučku. Pokud je krém řídký, vložíme ho na 30-60 minut do lednice, aby vychladnul. Následně krém natřeme na vychladnutý korpus.
6) Už stačí jen koláč polít čokoládou a posypat zbytkem kokosu. Koláč uložíme na chvíli do lednice a můžeme podávat.

„ Když je srdce nastaveno správně, život člověka se lepší. Když se život člověka lepší, jeho domácnost se upravuje. Když se domácnost upravuje, život národa je v pořádku. A když je v pořádku život národa, je svět v míru.“
Konfucius (551 - 479 PŘ.N.L.) čínský filozof

Marie Vávrová

Z pera čimelického autora

Dvůr

Dvůr schwarzenbergského panství byl rozlehlý uzavřený komplex budov s třemi bránami. Jihovýchodní část panského sídla tvořila jednopatrová budova s vysokou střechou a ještě vyšší šestihrannou věží na rohu dvou částí budovy, postavené do tvaru písmene „L“.

Dole v přízemí byly kanceláře zemědělského družstva a také nájemníci, kteří obývali především byty v patře. Náš byl poslední na severní straně s okny na východ mimo kuchyně s oknem ve štítě. Záchody byly společné venku na chodbě. Vysoké prosklené dveře, vysoké stropy, dřevěné podlahy. V kuchyni byl velký kachlový sporák hned za dveřmi. U okna stával bílý kredenc s šuplaty a různými skříňkami, plných nádobí. Malý kluk a všechno bylo tak velké a vysoké. I sametově zelený otoman v kuchyni. Za polstrováním měl škvíry s prázdným prostorem. Moje malá ruka se všude dostala a tak jsem si tam hned od začátku začal schovávat své drahocenné poklady – ulity od šneka, kuličky skleněnky, lodičku s kůry a podobné věci, co jsem kde objevil a byly zvláštní. Nikdo to nevěděl. Potutelně jsem se usmíval, když moje pořádkumilovná matka tam seděla s někým a říkala, jak má všude uklizeno.

Zpočátku jsem spával s rodiči v ložnici. V noci se na záchod muselo chodit přes poměrně velkou chodbu a venkovní dveře na záchod na dlouhé chodbě. Jistě si dovedete představit malé pětileté dítě, jak se skoro v neznámém prostředí a potmě snaží najít cestu a otevřít si ony velké prosklené dveře. Představy v hlavě, oči široce otevřené. Co všechno okolo mohlo být! A jednou jsem ho uviděl – svítil měsíc a on stál u dveří kuchyně a koukal na mne. Řval jsem z plných plic, dokud se všichni neprobudili a nerozsvítili světlo. Zmizel! Ukazoval jsem jen na dveře od kuchyně a stále mezi slzičkami tvrdil „Tam někdo je, takovej malej!“. Marně se všichni dívali po celém bytě, nikoho nenašli. Až když maminka zhasla, záhada se vysvětlila. Vlivem měsíčního světla se na skle dveří objevil můj vlastní odraz – neznámý malý kluk, takový malý. Tajemství nezvaného nočního hosta se vysvětlilo a už jsem se tolik nebál, i když dušička se občas třásla, když jsem musel v noci na záchod.

Tajemných míst bylo v domě celá spousta. Do patra vedly široké schody, které vyluzovaly na některých místech vrzavé zvuky a tak možná v noci, když se také ozývaly, po nich asi chodilo strašidlo. Jen v tom případě, že se nevracel některý z nájemníků z místní hospody. Do sklepa, tmavého a někam se táhnoucího se sporým osvětlením žárovkami jen v objímce, vedly kamenné. Tam jsem raději nechodil, kdo ví, co se skrývalo v temných zákoutích. Zato nahoře na půdě, to bylo něco jiného. Maminka a sousedky tu věšely prádlo, prostor byl velmi rozlehlý. Tlusté trámy na zemi i ve výšce, starý načernalý krov. Na zemi cihelná podlaha, různá zákoutí, sem tam nějaké odložené krámy z domácností, dostatek světla. Každé strašidlo by tady bylo přes den vidět a v noci tam nikdo nechodil. Když pršelo venku, bylo tam sucho, kapky klapaly do tašek a bylo tam fajn. Ve štítech byly dřevěné schody s podlážkou, na kterých byly stroje plné koleček. Byly to hodiny, které měly velké ručičky na fasádě s ciferníky a velkými číslicemi. Uměly i odbíjet celé hodiny. Když se natáhly, tenkrát ještě šly. Asi se nejdříve ztratil klíč, potom celé hodiny, protože už dlouho tam nejsou a ve fasádě zůstaly jen oválné díry. Někdo dvoru ukradl jeho čas a proto je tak starý, skoro polorozpadlý.

Největším tajemstvím byla ovšem věž. Šestihran s velkými vysokými okny na jih a východ ve výši prvního patra s okenicemi. Vysoký strop a v něm čtyřhranná díra. Černá, jen trochu prosvítalo světlo z malých oken, zavřených dřevěnými okenicemi. Občas se odtamtud ozýval podivný tichý, spíše šepotavý šramot. Díval jsem se nahoru s myšlenkou, že když nemůže být Šípková Růženka dole, tak jí určitě čaroděj odnesl nahoru a zvuky, které slyším, je její pochrupování. Mohl bych třeba být i princ, co jí osvobodí. Nic jsem zatím nepodnikal, holky pořád něco brebentily a nás bylo v bytě dost, bylo to také vysoko a tak jsem to nechal na pozdější dobu.

Bratr se zase zapojil do party z vesnice jeho věku, i když už ne s takovou vervou jako ve Varnsdorfu. Chodil jsem samozřejmě s nimi, ale už tu byli také vrstevníci a hlavně na podzim se začalo chodit do školy. Škola byla v Čimelicích asi jeden kilometr vzdálených. Chodilo se pěšky cestičkou pod dvorem, které se říkalo „ Lipovka“ podle řady velkých lipových stromů. Na jaře v době květu to vonělo pod nimi krásně medem z květů, bzučelo včelami s pylovými nožičkami a jako soudky plně naložených sladkým nektarem. Na podzim se tu občas objevovali chlapi s plachtami a dlouhými bidly třásli větvemi, aby dolů spadla kulatá semínka. Někteří ze školáků měli i kola, ale ti většinou jezdili horní alejí z červených dubů, známou „Dubovkou“. Říká se jí tak dodnes, i když stromů už hodně ubylo a zbývající jsou hodně proschlé a napadené dřevokaznými houbami. Brána do zámku a zámeckého parku, který byl obklopen zdí z červených tvarovaných cihelných bloků, bývala přes noc zavřená, někdy i přes den. Muselo se sejít nebo sjet podél hradby dolů na „ Lipovku“. Chodili jsme ve skupinkách nebo i samostatně, podle toho jak kdo s kým kamarádil nebo chodil do stejné třídy. Mým spolužákem z Rakovic byl Pepík Teska. Hubený vytáhlý kluk, co špatně slyšel na jedno ucho. Zpátky už to bylo jiné, protože škola končila každému jinak. Než se došlo domů, trvalo to často celou věčnost. Cestou domů byl totiž rybník „ Pivovarský“, kde se dalo házet kamením, pouštět lodičky z papíru nebo z kůry, pozorovat ryby. Do něj vedl potok, který potom dále procházel zámeckým parkem. Pouštět klacky a sledovat jejich cestu byla také zábava.

Loukám, co oddělovaly obce od sebe, se říkalo „ Na vocinách“. V prostředku vedla široká strouha, plná smradlavé vody s močůvkou. Ale to se na vesnici tak nevnímá, protože je to její přirozený pach. Cesta domů byla plná nástrah jak se dostat zpět později. Většinou ale nebylo kam spěchat. Většina rodičů byla v práci na poli, v chlévě nebo dojížděla do větších měst Písku a Příbrami. Hlad nás domů stejně dohnal. A tam po splnění povinností jako bylo nanošení dřeva a uhlí, napsání úkolů jsem si vzal do ruky krajíc chleba třeba se sádlem a vyrazil vzhůru do světa dětských radostí, nových objevů a dobrodružství.

Dvůr jich skrýval poměrně mnoho. Mimo hlavní budovy tu byly stáje plné krav, stodoly se slámou a senem, výkrmna prasat a malá sýpka, kde se mlelo obilí na šrot pro domácí zvířata. Chlév voněl životem, slámou a trusem, co se musel každý den vyvážet na vozíkách ven na velké hnojiště uprostřed dvora. Krávy se s bučením vždy zvedaly, když někdo přišel a jak jejich zvědavost mizela, zase ulehaly do slámy a spokojeně přežvykovaly potravu ve svých žaludcích. Pro mne vypadaly jako rohatí čerti, jen z jejich očí zářil klid a mír. Oháňkami míhaly sem a tam, odháněly tak dotěrné mouchy. Pomáhaly jim od nich hlavně vlaštovky a jiřičky, které prolétávaly otevřenými okénky ven a zase dovnitř. Jejich hnízda, slepená v rozích nebo nad okny pod stropem, byla plná hladových krků, co se dožadovaly další a další muší potravy. Díval jsem se s obdivem na jejich bleskové obraty ve vzduchu a záviděl jsem

jim tu snadnost létání. Nafouklá vemena byla plná mléka. Ženy z vesnice je v pravidelných intervalech vyprazdňovaly dojením dlouhých protažených struků. Často jsem pozoroval tu symfonii pohybů, naučený rituál, který končil vždy mohutným stříkem bílé tekutiny do nádoby mezi koleny. Čtyřnohé stoličky, plechová díže a šikovné ruce. „ Hój, stará!“ – se ozývalo v různých tóninách z různých koutů stáje. Konve se plnily a druhý den ráno zase mléko putovalo dále. Chodil jsem s malou bandaskou na podvečerní dojení. Tety, jak jsem jim říkal, mi nalili mléka až po okraj a ještě mne mnohá chytila do náruče, aby si mne trochu „pomuchlovala“. Pro tetu Laňků jsem byl miláček a tak jsem většinou skončil v rýze mohutných ňader, až jsem nemohl dýchat. Měl jsem jí rád, voněla krásně tím příjemných živočišným teplem, co člověka ukolébá a malého kluka uspí.

Někdy se na mne jen tak na oko zlobily. To když jsem jim zalezl do další místnosti za chlévem, kde byl velký pařák. Vešlo se tam hodně brambor, snad dva pytle. Pod ním se topilo dřevem. Napařené brambory byly tou největší pochoutkou, co jsem jedl. Slupka sklouzla skoro sama, jen se musela horká brambora chvíli přehazovat v dlaních. Žlutavý voňavý obsah strčit do pusy, pár ještě schovat do kapsy a zase pryč. Brambory se tu pařily pro výkrmnu prasat, která byla v křídle dvora v severní části. S močůvkou si nikdo nedělal žádné starosti. Vytékala z rour ve zdi přes louku do již zmiňované strouhy a odtud dále do Pivovarského rybníku. Následná směs byla základem pro velké množství drobného planktonu, který se v obrovských množstvích objevoval v červené nebo nazelenalé barvě blízko u hladiny. Pro pěstitele akvarijních ryb to byl zdroj potravy pro jejich miláčky. Můj bratr patřil mezi jednoho z nich a tak jsem také lovil na tyči a drátu upevněnou kapsou z nylonové punčochy drobné korýše. Dvakrát mávnout a bylo toho na celý týden.

Prasata mne moc nezajímala. Velké narůžovělé, někdy od trusu špinavé bečky sádla, stojící na krátkých nohou a chrochtající požírači jakýchsi nevábných směsí. Malá selátka byla jiná. Pištěla mi v náručí, když mi je občas pan Karas strčil. Bachyně se na mne dívala vždy přísně, trochu jsem se jí bál. Malá podsvinčata se ale bránila a jejich tvrdá kopýtka pěkně škrábala. Byl jsem většinou rád, když si je ošetřovatel zase ode mne vzal. Když se v družstvu zabíjelo, dostával jsem často „ něco“ v papíře pro maminku. Bylo to spíše pro mne, protože obsah – mozeček – usmažený s vajíčkem byl pochoutkou. Tenkrát asi žádná „šílená“ prasata neexistovala! Nepřemýšlel jsem nad tím, že domácí zvířata musí zemřít, aby člověk měl maso. Možná jsem si to ani nespojoval dohromady. Maso bylo u nás jen ve svátek a to většinou v neděli jako u většiny rodin.

Pro hry byly nejlepší prostory západní a severní stodoly. Dva široké průjezdy od silnice s velkými dřevěnými vraty se stávaly v době žní mlaty na pšenici, ječmen, žito i oves. Traktor přitáhl velkou mlátičku se všemi těmi širokými síty, pleskajícími řemeny a hladovými ústy, do kterých šel jeden snop za druhým z rukou podávajícího. Naložené vozy mizely jeden za druhým. Sláma na jednu stranu a zrno na druhou. Sypalo se rovnou do pytlů, co se zase házely na valníky a odvážely pryč do Špejcharu nebo jiné sýpky. Také do Čimelic a pak železničními vagony pryč. Samozřejmě také pro členy družstva jako naturálie. Všude byla spousta prachu, co lezl do uší, očí, za límec a na zpocenou kůži za košili. Osiny občas zamířily i tam, kde to bolelo a tak se lidé často střídaly v podávání. Všude to rachotilo, pro hluk nebylo slyšet vlastního slova. Sláma se foukala do celé stodoly na zimu pro podestýlku pro krávy. Když utichl hlomoz, mlátička zase zmizela a stodola osiřela, přišla chvíle dětí. V pichlavých stéblech se daly dělat chodby, skrýše, válet sudy, hrát si na schovávanou, honit kočky a hrát si s koťátky, bojovat s kluky – zkrátka tam bylo to správné místo pro klukovské i holčičí radovánky, když bylo venku nevlídno a nebylo si kde hrát. Za vrcholné číslo odvahy se považoval skok z horních trámů dolů do odebrané vrstvy slámy. Byl to nádherný let pětimetrovým prostorem. Jen bylo třeba dávat pozor na zapomenuté vidle nebo kopáč na stahování slámy. I skok na obyčejné březové koště byl hodně nepříjemný!

Často jsem si hrával s děvčaty z přízemí. Jejich tatínek byl „kníže“, ale s velkým začátečním písmenem. Zdena byla stejně stará jako já a tak mne provázela svou přítomností celou základní školu a dokonce i dále na střední škole, kde studovala jiný obor.

Na rohu stodol v severozápadní části bylo nad střechou umístěno veliké kolo z žebřiňáku. A na něm přistával vždy jarní host z jižních zemí – bílý čáp s červenýma nohama a dlouhým zobákem. Velké hnízdo z větví a větviček opravil a přichystal na příchod své družky. Spolu potom klapali zobáky a prováděli obřadní tance pro zrození malého čápa. Létali nad domy na louky i okraje rybníků. Často jsem je pozoroval, jak loví myši a žáby. Byly symbolem volnosti a nezávislosti. Ještě dlouhá léta se vraceli na své hnízdiště a byli součástí krásné přírody kolem. Halas strojů, zapráškovaná pole, smrtonosné louky s minimem žab – to vše bylo i pro čápy zábranou, co je přinutila si najít jiná loviště v trochu nedotčené přírodě. Nikdy už se sem nevrátili!

Jednou se pod lipami na severní straně pod okny kuchyně objevilo něco zvláštního – malé krásné dřevěné domečky se střechou z lepenky. Ale místo pro děti byly určeny pro někoho úplně jiného – druhý den z nich koukaly hlavy malých telat. Vpředu bylo okénko a pod ním v kruhovém otvoru kbelík, do kterého tety nalévaly mléko s různými přísadami. Rád jsem se díval, jak hlava s velkýma ušima se noří tlamou dovnitř a srká, mlaská a oblizuje se. Neposedný jazyk přejel po ruce a u mne, malého kluka, se dostal i na krátké vlasy. Od té doby všichni tvrdí, že zakroucené kolečko nad čelem pochází od líznutí teletem. Jestli to je pravda, nevím. Faktem je, že mi to zůstalo a kroutí se mi tam vlasy dosud.

Na jižní a východní stranu měli nájemníci své zahrádky. Na fasádě rostly meruňky, které jsem chodil tajně „loupit“ sousedům, někdy také angrešt i rybíz, protože od jiného to lépe chutná. Věž měla dole v přízemí místnost na nářadí – myslím, že tam byla i lavička. Tajemná věž! Naše výzvědy i doba splynutí s místní klukovskou komunitou se dostala do fáze, kdy byli zvědaví všichni a tak se „ stínadla“ probudila. Došlo k odhalení tajemství čtyřhranného otvoru ve stropě. Starší kluci někde sehnali žebřík a cesta do nebe byla volná. Bylo to pro mne docela zklamání, protože tam nebyl ani drak, ani krásná princezna, ale jen veliká sova s širokými kruhy okolo velikých očí. Dnes tolik vzácná sova pálená! Vylétla jednou z rozbitých okenicí malých okének, které byly umístěny v každé straně šestihranu zdí. Možná to ale byl kouzelník, co se v ní proměnil a raději před námi utekl na nějaké klidné místo pro svá kouzla.

Nízký prostor těsně pod střechou, kam potom občas zalétali i holubi, se pro nás stal klubovnou, kde se scházela naše „ tajná“ společnost a kde se schovávaly naše zbraně ze dřeva, co tak krásně střílely svoje „tatatatata“ až protivník padl. Také trofeje a nálezy z okolí. Žebřík se stal spojnicí s jiným světem, dal se vytáhnout a tak oddělit nás od dospěláků a jejich divného myšlení. Poslouchali jsme tam klevetění žen, věšících prádlo na půdě, ze dvora zvýšené hlasy matek, co nás volaly domů či požadujících od nás nějakou práci, i nazlobené hlasy některých mužů, co se pod vlivem alkoholu stávaly zlostnými a hrubými. Dalo se také dívat na část Rakovic z krásného nadhledu a pozorovat lidi, traktory, koně a celý ten vesnický ruch i vesnický klid. Nic se nikdy neutají a tak i „strýc“ Uzel objevil při náhodné procházce půdou žebřík, který jsme zapomněli vytáhnout. Stál dole a křičel na děti nahoru, že je vidí a ať koukají honem slézt nebo to dopadne špatně. Ani jsme nemukali. Nahoru nemohl, protože jeho tělesnou schránku by špršle neudržely. Za chvíli ale popadl žebřík a odnesl jej. Naše radost z vítězství byla tedy jen krátká! Jak se dostaneme dolů? Asi čtyři metry na podlahu prvního patra se zdály být pro všechny nepřekonatelné. Ale nakonec se jeden ze starších odvážlivců odhodlal a skočil dolů. Vše dobře dopadlo, žebřík byl vzadu na půdě a my byli zachránění. Na své příští obchůzce „ strýc“ Uzel už žebřík nejen odnesl, ale i zlikvidoval. Ovšem nás nepřekvapil. Měli jsme nahoře stočený silný provaz s uzly a dolů se dostal každý.

Vyhazoval se nahoru a stahoval asi tenkým provázkem, ale to už přesně nevím. Jen věž stojí dosud, rozbité okenice i okna, zchátralá jako samotný dvůr.

Ve zdech dvora i v uličkách domů Rakovic je schováno mé ranné dětství, které pokračovalo v novém domě v Čimelicích, kam jsme se přestěhovali. A nejen tam, ale i v blízkém okolí, kde jsme si hráli, chodili, spali a žili každodenní život dětí, co žijí na zemi a chvílemi také tam vysoko mezi mraky v říši snů a představ.

Staří lidé mizí do nenávratna, ti co zbývají, mne pořád vidí jako toho malého kluka, rozesmátého a přátelského. I já je vidím mladé, plné očekávání dalšího života, který uběhl tak rychle. Z party kluků už někteří jsou na jiném břehu, jiní zmizeli v prostoru svého života a jiní zestárli a zapomněli, že byli mladí. Nevím, proč mám pořád pocit, že důlek je na kuličky, stromy mají větve na lezení a ze stohu se nejlépe skáče. Možná, že mi zapomněli říci, že bych už konečně měl být dospělý. Ale to nemohu, protože zuby moudrosti mi dosud nenarostly a tak zůstávám raději pořád kluk! Musím říct, že je to fajn!

Jan Šindelář
(Na přání autora text neprošel korekturou.)

DIVADLO KLIKA UVÁDÍ

Josef Káninský

Jeuary

PENÍZE, PENÍZE, PENÍZE...

sobota 20.1. 2024

v 17:00

Kulturní dům Mirovice

Tyršova 264

Akce se koná ve spolupráci
s Městskou knihovnou Mirovice.

DIVADLO KLIKA

Vydává Obec Čimelice, Čimelice 51, 398 04 Čimelice. re 00249599 Vychází jako dvouměsíčník v nákladu 600 ks.
Tel: 382 228 105 Email: zpravodaj.cimelice@email.cz

CENA: ZDARMA Evidenční číslo **MK ČR E 17237**